

— да се осъди Комисията да заплати разносните, направени в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

1. В мотивите на обжалваното решение Първоинстанционният съд допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че дело T-31/01 е останало без предмет.
2. Първоинстанционният съд допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че приключването на предварителната процедура по разследване на оспорваната данъчна мярка, предхождащо влизането в сила на Регламент (ЕО) № 659/1999⁽¹⁾, предполага съществуването на изрично решение на Комисията в този смисъл (отправено до държавата членка).
3. Първоинстанционният съд изопачава съдържанието на решението от 28 ноември 2000 г., като приема, че посоченото решение слага край на предварителната процедура по разследване на оспорваната данъчна мярка, която започнала по постъпил през април 1994 г. сигнал. Той допуска грешка при прилагане на правото, като не приема, че преразглеждането на оспорваната данъчна мярка през 2000 г. е трябвало да се извърши в рамките на процедурата, установена за съществуващите помощи.
4. Първоинстанционният съд допуска грешка при прилагане на правото, като не се съобразява с процесуалните правила за доказателствената тежест и за оценката на доказателствата, по-специално във връзка с представляващото писмено доказателство решение от 28 ноември 2000 г. (във връзка с неговата достоверност и доказателствена сила). Първоинстанционният съд допуска нарушение на правото на справедлив съдебен процес.
5. Първоинстанционният съд допуска грешка при прилагане на правото, като нарушава процесуалните правила за доказателствената тежест и за оценката на доказателствата във връзка с обективните, относими, непротиворечиви и убедителни косвени доказателства по преписката, от които е видно, че преди решението от 28 ноември 2000 г. Комисията е извършила предварително разследване на оспорваната данъчна мярка. Той допуска грешка при прилагане на правото, като не приема, че преразглеждането на оспорваната данъчна мярка през 2000 г. е трябвало да се извърши в рамките на процедурата, установена за съществуващите помощи.
6. Първоинстанционният съд допуска грешка при прилагане на правото, като не се съобразява с процесуалните правила в областта на доказването и като отхвърля искането на жалбоподателя да задължи Комисията да представи определени документи, което има съществено значение за защитата на неговите интереси предвид направените от Първоинстанционния съд изводи, въз основа на които отхвърля искането на жалбоподателя. Първоинстанционният съд допуска нарушение на правото на справедлив съдебен процес, на принципа на равни процесуални възможности и на правото на защита.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 26 ноември 2009 г. от Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya срещу Решението, постановено от Първоинстанционния съд (пети разширен състав) на 9 септември 2009 г. по съединени дела T-30/01 — T-32/01 и T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava y otros/Комисия на Европейските общности

(Дело C-468/09 P)

(2010/C 37/10)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (представители: I. Sáenz-Cortabarría Fernández и M. Morales Isasi, abogados)

Други страни в производството: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Комисия на Европейските общности и Comunidad Autónoma de la Rioja

Искания на жалбоподателя

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да се уважи подадената в първоинстанционното производство жалба, по-специално член 3 от разглежданото решение,
- при условията на евентуалност, да се върне делото на Първоинстанционния съд със задължителното указание да обсъди отхвърленото доказателство,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноси в първоинстанционното производство, както и тези по настоящото производство и да се осъди встъпилата страна Comunidad Autónoma de la Rioja да заплати съдебните разноси в първоинстанционното производство.

Правни основания и основни доводи

1. Грешка при прилагане на правото, доколкото Първоинстанционният съд е приел, че приключването на процедура по предварително разглеждане относно разглежданите данъчни мерки преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 659/1999⁽¹⁾ изисква наличието на изрично решение на Комисията в този смисъл (отправено към държавата членка).

2. Изопачаване на решението от 28 ноември 2000 година, доколкото Първоинстанционният съд е приел, че въпросното решение слага край на процедура по предварително разглеждане относно разглежданите данъчни мерки, която води началото си от оплакване, заведено през април 1994 г. Грешка при прилагането на правото, доколкото Първоинстанционният съд не е приел, че преразглеждането на данъчните мерки през 2000 г. се е извършило в рамките на процедурата, установена за съществуващите помощи.
3. Грешка при прилагането на правото, доколкото Първоинстанционният съд не е спазил процесуалните норми за тежест и преценка на доказателствата, по-специално признаването на писменото доказателствено средство, каквото представлява решението от 28 ноември 2000 г. (вярата, която може да му се даде и доказателствената сила). Нарушение на правото на справедлив съдебен процес.
4. Грешка при прилагането на правото, доколкото Първоинстанционният съд е нарушил процесуалните норми за преценка и тежест на доказателствата във връзка с обективни, релевантни, съвпадащи и непротиворечиви индиции, които са представени пред него и които доказват, че преди 28 ноември 2000 г. Комисията е разгледала предварително данъчните мерки и е приключила това разглеждане. Грешка при прилагането на правото, доколкото Първоинстанционният съд не е приел, че преразглеждането на данъчните мерки през 2000 г. се е извършило в рамките на процедурата, установена за съществуващите помощи.
5. Грешка при прилагането на правото, доколкото Първоинстанционният съд потвърждава преценката за разглежданите данъчни мерки, приети през 1993 г., като оперативни помощи посредством прилагането на определението за помощ в противоречие с Насоките за регионална помощ от 1998 г. Нарушаване на принципа на правната сигурност и по-специално на принципа за забрана на обратното действие.
6. Грешка при прилагането на правото относно концепцията за „относимата информация“ във връзка с предварителното разглеждане на данъчен режим в рамките на държавните помощи, която води Първоинстанционният съд до преценката, че продължителността на предварителното разглеждане е неразумна.
7. Грешка при прилагането на правото, доколкото Първоинстанционният съд е преценил, че срок от 79 месеца в анализирания случай не е неразумна продължителност за процедура по предварително разглеждане на данъчните мерки и поради това е направил извода, че не е нарушен член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 във връзка с принципа на правна сигурност.
8. Грешка при прилагането на правото, доколкото Първоинстанционният съд е преценил, че срок от 79 месеца в анализирания случай не е неразумна продължителност за процедура по предварително разглеждане на данъчните мерки и поради това е направил извода, че не е нарушен член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 във връзка с принципа на добра администрация.
9. Грешка при прилагането на правото, доколкото Първоинстанционният съд е преценил, че в конкретния случай не са налице изключителни обстоятелства, обосноваващи оправдани правни очаквания за правомерността на данъчните мерки, които да налагат да се разпореди възстановяването на помощите в съответствие с член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999. Изопачаване на решението.
10. Грешка при прилагането на правото, доколкото Първоинстанционният съд е преценил, че в конкретния случай не е нарушен принципът на равно третиране, което да наложи да се разпореди възстановяването на помощите в съответствие с член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999.
11. Грешка при прилагането на правото, доколкото Първоинстанционният съд не е спазил процесуалните норми в областта на събирането на доказателства, като е решил да не даде вяра на доказателството на жалбоподателя относно представянето на определени документи от Комисията, които в светлината на доводите на Първоинстанционния съд да не уважи исканията на жалбоподателя, се оказват съществени за защита на неговите интереси. Нарушение на правото на справедлив процес, на принципа на равни процесуални възможности и на правото на защита.

(¹) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 26 ноември 2009 г. от Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (пети разширен състав) на 9 септември 2009 г. по съединени дела T-30/01 — T-32/01 и T-86/02 — T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava у otros/Комисия на Европейските общности

(Дело С-469/09 P)

(2010/С 37/11)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (представители: I. Sáenz-Cortabarría Fernández и M. Morales Isasi, abogados)

Други страни в производството: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Комисия на Европейските общности и Comunidad Autónoma de la Rioja